

aceste case unde mobila sculptată nu se folosește, a dat o perspectivă foarte convingătoare a acestui univers al cărui blazon este tabloul cu țigancă opulentă, cu sinii goi. Simțul lui teatral este, de altfel, foarte pronunțat și dramaturgul dă prin indicația scenografică și prin exactitatea indicațiilor de regie și o exegeză foarte apropiată de spectacolul propriu-zis; el are o viziune teatrală integrală, nu face numai literatură.

Există totuși în acest teatru de comediograf și un sunet dramatic, despărțit vizibil de comedile în stare pură, o dramă de aspect comic fiind „Idolul de turtă dulce”, unde o profesoară, Gina, este chinuită de un fotbalist, Pirică, pe care trebuie să-l promoveze la examenul

„fără frecvență” și pe care îl înfîlțește, după mai mulți ani, cînd o haită de suporteri ai acestei celebrității futele o scote pe femeie și pe soțul ei, un poet celebru, din camera de hotel unde se retrăsese; în locul lor intră, bineînțeles, Pirică. Aceasta poate fi o comedie, însă e o comedie atroce, a multilor stupide dezlănțuite. Nu este singura dramă de acest fel „Infernul blînd” e o poemă tragică a bătrîneții și „Lungă poveste de dragoste” e o istorie aproape tragică, a unor îndrăgostiți pe care îi separă mașinăriile fără sens ale istoriei. Acestea, ca și altele, probează că avem în Tudor Popescu un comediograf de înția mină, care e, ca și alți confrați ai săi, un spirit trist.

*„Rampă”,
acum
50 de ani,
octombrie
1935*

Directorul general al teatrelor și operelor, Ion Marin Sadoveanu, anunță al optulea ciclu de conferințe experimentale. Tema din acest an: **Piese istorice și legendare.** Este materia mării cărți apărute postum, **Istoria universală a dramel și teatrului** ● În repetiții, pe prima scenă a țării, două piese originale, **Licriul de Tudor Mușatescu și Borgla de Al. Kirileșcu.** Drama lui „conu Dandu” va intra într-un vast ciclu dramaturgic renascentist la care va lucra zece ani. ● Din proiectele lui G. M. Zamfirescu, regizor al Teatrului Național din Iași: **Quadratura cercului de V. Kataev, Domino de Marcel Achard, Mitică Popescu de Camil Petrescu și Cruclada copi-**

ilor de Lucian Blaga. Cu „Gemi”, cu Ion Sava, cu Aurel Ion Maican, școala de regie românească va înregistra la Iași spectacole intrate în istorie. ● Jean Giraudoux pe scena soților Bulandra. Tessa alinază la rampă pe coana Lucica și pe Tony, pe Leny Caler, V. Maximilian, Gh. Storin, Ion Tăltanu... ● Din 1921 ființează la Moscova un teatru pentru copii. S-au jucat aproape 50 de piese pentru trei milioane de copii spectatori. ● Replici din cușca suflurului: — Totdeauna plec la vinătoare în Africa fără pușcă. Găsesc acolo puștile vinătorilor devorați de fiare! ● Tristă consolăre pentru craioveni. După desființarea Naționalului local, din București „se trimite” trupa primei scene pentru câteva reprezentații. În timp ce actorii Craiovei joacă pe butoaie, în grădini „cu grătar”, ca pe vremea lui Pascaly. Ce vremuri... ● Tănase își amintește că a fost în tinerete actor de operetă. Și cum opereta e în declin după moartea lui Leonard,

nea Costică montează la „Cărăbuș” **Rose-Marie.** Cîntă cu el Aurel Munteanu, Nae Roman, G. Trestian. ● — De unde vă culegeți eroii romanelor? este întrebat Sadoveanu. — Cei mai mulți din viață. Creez personajelor mele o stare civilă aparte, le dau o justificare și, cu timpul, după 10—20 de ani, ele se încheagă și devin apte de a figura în roman. În felul acesta, mai toate romanele mele și eroii lor iau naștere cu ani în urmă. ● Moare Constantin Nottara, decanul scenei românești, personalitate covârșitoare, creator de școală interpretativă și regizorală. A însoțit 252 de piese. Tudor Mușatescu și Romulus Dianu îi scriu „viața” în mai multe numere de gazetă. ● Mihail Sorbul este omagiat pentru 50 de ani de viață. Se reia festiv **Patima roșie** în care G. Calboreanu interpretează pe Șbilț, iar Mari-oara Zimniceanu pe Tofana. Oare nepoții, peste 50 de ani, cum vor marca centenarul nașterii joviului (dar clasicului!) dramaturg?

† N.